

Georg Trakl

Sebastián v sne

Vybrala a preložila Mila Haugová

Preklad venujem pamiatke Jána Ondruša
(7.11.2000)

Z nemeckých originálov:

Georg Trakl: Dichtungen und Briefe, Otto Müller Verlag Salzburg, 3. Auflage, 1974
vybrala a preložila Mila Haugová, s originálmi porovnal a za jazykovo spolupracoval Milan Žitný.

Táto kniha vyšla s finančnou podporou Kultur Kontaktu Austria Wien a Nadácie otvorenej spoločnosti – Open Society Foundation Bratislava.

Občianske združenie STUDŇA, USIL SAV, Konventná 18, 813 64 Bratislava

Zodpovedný redaktor: Milan Žitný

Technické spracovanie: František Jablonovský

Tlač a väzba: Vydavateľstvo STU, Bratislava

Vydalo Občianske združenie STUDŇA

Prvé vydanie

Bratislava 2000

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť textu nesmie byť použitá na ďalšie šírenie akoukoľvek formou bez predchádzajúceho súhlasu majiteľa autorských práv.

Translation © Mila Haugová, Milan Žitný 2000

Epilogue © Mila Haugová, Peter Zajac 2000

Illustrations © Peter Ondreička (z archívu Mily Haugovej) 2000

Design + Cover © František Jablonovský 2000

ISBN 80-968493-0-1

Smutný a osamelý život mladého muža našich čias sa stal poéziou, tou najintenzívnejšou. Pri všetkej vrúcnosti výrazu je to bolesť v sebe uzavretá sféra, ktorej nejde o „porozumenie“ v racionálnom zmysle. Vždy však ostane bezpečný pocit, že táto poézia pretrvá farbou, ktorá nevybledne a zvukom, ktorý nezanikne.

Thomas Mann, 1950

Medzičasom sa mi dostal do rúk „Sebastián v sne“ a veľa som si v ňom čítal: dojatý, začudovaný, tušiaci a bezradný; rýchlo som totiž pochopil, že podmienku tohoto rozzvučania a doznievania boli nenávratne jedinečné, ako okolnosti, z ktorých sen vlastne prichádza. Myslím si, že i človek jemu blízky tieto výhľady a sondy vníma vždy len akoby cez sklo, ako ktosi, kto je mimo. Traklovo prežívanie sa totiž pohybuje ako v zrkadleniach a vypĺňa celý svoj priestor, do ktorého zvonku nemožno vstúpiť, ako priestor v zrkadle.

Rainer Maria Rilke, 1915

Ustavične dostávam listy od celkom mladých básnikov s ich začiatočníckymi veršíkmi. Málokedy sa melodickosťou či obraznosťou odchyľujú od módnych stereotypov, len výnimočne si to daktorý z nich skúsi trošku inak. Nikdy za celé desaťročia ma ani jeden z týchto mládencov tak nečakane neprekvapil a neukázal tak svojsky novú, jedinečnú, svojhlavú tvár ako kedysi, pred vyše štyridsiatimi rokmi, mladý Róbert Walser a mladý Trakl.

Hermann Hesse, 1951

Na jednej strane incest a alkoholizmus, na druhej strane neschopnosť povzniesť sa nad pokryteckosť spoločnosti - oboje osudovo poznačilo jeho život. Trakl ostal v zajatí predsudkov svojho prostredia, nevedel sa z nich vymaniť. Z kaverien jeho poézie znie ozvena viny. Traklovým jediným odporom proti tomu, čo prežíval, čo ho obklopovalo, bol nárek a privolávanie archaických čias bez odcudzenia.

Stephan Hermlin, 1975

Nárek

Spánok a smrť, temné orly
Celú noc omamujú túto hlavu:
Zlatú podobu človeka
Pozvoľna hlce ľadová vlna
Večnosť. O desivé útesy
Rozbíja sa purpurové telo
A nad morom narieka
Temný hlas.
Sestra prudkej zádumčivosti
Pozri čln úzkosti klesá
Pod hviezdami,
Mlčanlivou tvárou noci.